

Arrest

nr. 294 752 van 27 september 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. JANSSENS
Adolphe Lacomblélaan 59-61 / b 5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Russische nationaliteit en van Tsjetsjeense origine te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 26 februari 2020 en verzoekt op 2 maart 2020 om internationale bescherming. Op 31 januari 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoekster wordt verstuurd en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te hebben en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren in Kazachstan op 23 december 1981 en u keerde samen met uw familie terug naar Tsjetsjenië in 1985 of

1986. In 1999 verhuisde u met uw familie naar Moskou omwille van de oorlog in Tsjetsjenië. U bleef daar wonen tot u in 2004 huwde met uw man I.M.-T.A.

U woonde vanaf 2004 samen met uw man in Vologda en u kreeg met hem 4 kinderen. Uw man zette u onder druk om religieuze leefregels te volgen en zowel u als uw kinderen werden door hem fysiek mishandeld. U had zich voor uw huwelijk nooit aangetrokken gevoeld tot jongens en u vond het intieme leven met uw man niet fijn. Nadat er kanker bij u werd vastgesteld in 2019, kwam u tot het besef dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen.

In januari 2020 ging u samen met enkele vrouwelijke collega's en uw directrice – I. – , van het naaiatelier waar u aan het werk was, naar de nachtclub Gagari om er nieuwjaar te vieren. U zag bij het binnengaan van deze nachtclub een wagen met Tsjetsjeense nummerplaten staan. U ging er samen met uw collega's naar een aparte ruimte en zij overtuigden u om alcohol te drinken. Vervolgens danste u met I. en u nam het initiatief om haar te kussen. U en uw collega's verlieten de aparte ruimte en verplaatsten zich naar de dansvloer. U kuste daar opnieuw met I. Iedereen die in de zaal aanwezig was, had dit gezien. Nadien keerde u terug naar de aparte ruimte waar jullie intiem contact hadden. U werd later die avond naar huis gebracht door uw collega's. Toen zij u de volgende dag op het werk vertelden wat er gebeurd was, kon u dit aanvankelijk niet geloven. U besepte snel dat vroeg of laat uw man dit zou te weten komen aangezien de mensen die in de club aanwezig waren dit tegen hem zouden vertellen.

Twee à drie weken na deze gebeurtenis werd u opgebeld door uw man. Hij vertelde u dat zijn vrienden hem hadden ingelicht over wat er in de nachtclub gebeurd was. Uw man vertelde u dat jullie naar Tsjetsjenië zouden gaan wanneer hij thuiskwam en dat er daar zou besproken worden wat er met u zou gebeuren omdat het een schande was. Naar aanleiding van deze bedreiging, besloot u om het land te verlaten.

Op 23 februari 2020 nam u het vliegtuig vanuit Moskou naar Barcelona. U reisde vanuit Barcelona met de bus naar België en u diende hier op 2 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw zus A., L.A. (CGVS xx/xxxxxx; O.V. x.xxx.xxx) werd op 1 juni 2005 in België erkend als vluchteling en verkreeg nadien de Belgische nationaliteit.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort en een psychologisch attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uw advocaat (CGVS, pg. 3) legde een psychologisch attest neer waarin wordt gesteld dat u vanaf september 2020 regelmatig op consultatie gaat bij een klinisch psychologe voor een belangrijke psycho-traumatische symptomatologie, ten gevolge van de feiten (huiselijk geweld, seksuele oriëntatie) die u meemaakte in Rusland.

Er wordt in dit attest toegelicht dat u een depressie hebt en dit leidt tot concentratieverlies, dissociatieve symptomen met concentratiestoornissen, denkstoornissen, slapeloosheid, nachtmerries, depressieve stemming, vermoeidheid, psychomotorische retardatie, verminderde eetlust, een toestand van hyperwaakzaamheid en diepe angst. Vooreerst is het opmerkelijk dat u, hoewel u al sinds september 2020 in behandeling zou zijn voor deze psychologische problemen, tijdens uw interview bij de DVZ (Verklaring DVZ, Vragenlijst CGVS) op 30 maart 2021 geen melding maakte van enige psychologische problemen. Voorts moet worden vastgesteld dat dit attest geen objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek bevat waaruit afgeleid kan worden dat uw cognitief geheugen dermate aangetast zou zijn waardoor u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat uw gehoor op normale wijze plaatsvond en dat u wel degelijk in staat was om precieze en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Verder werden er door u geen specifieke opmerkingen gemaakt in verband met psychologische problemen waardoor u het moeilijk zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of dat u zich bij het door u aangehaalde verloop van de gebeurtenissen wel eens zou kunnen vergissen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Rusland zal vervolgd worden door uw man en uw schoonfamilie omwille van uw lesbische geaardheid.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen uw verklaringen over uw lesbische geaardheid het CGVS niet overtuigen omwille van volgende pertinente redenen.

Ten eerste, zijn uw verklaringen over de gebeurtenis waaruit uw vrees voortvloeit hoogst onwaarschijnlijk. U vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u door uw man bedreigd wordt omdat u met I. – uw directrice – had gekust in een nachtclub. U vertelde dat u samen met I. en uw vrouwelijke collega's in januari 2020 naar de nachtclub Gagari ging om er nieuwjaar te vieren, dat u er met uw collega's naar een aparte ruimte ging, dat zij u overtuigden om alcohol te drinken, dat u er met I. danste, dat u het initiatief nam om haar te kussen, dat jullie zich vervolgens verplaatsten naar de dansvloer, dat u daar opnieuw met I. kuste, en dat iedereen die in de zaal aanwezig was dit had gezien (CGVS, pg. 15, 16, 21 & 23). Dergelijk risicovol gedrag is bijzonder vreemd en weinig logisch in de door u geschetste context. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw man u onderdrukte om te conformeren aan religieuze leefregels en hij fysiek geweld gebruikte tegen zowel u als de kinderen (CGVS, pg. 9); dat u zich bewust was van het gegeven dat het als Tsjetsjeense vrouw verboden is om een relatie te hebben met een andere vrouw gezien dit als een schande wordt beschouwd en dat men hiervoor kan vermoord worden (CGVS, pg. 15 & 19, 20); én dat u bij het binnengaan van dit restaurant zag dat er twee auto's met Tsjetsjeense nummerplaten geparkeerd stonden (CGVS, pg. 15). In dergelijke context kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u enige voorzichtigheid aan de dag zou gelegd hebben, en dat u niet dronken zou geraakt zijn en het initiatief zou genomen hebben om I. te kussen in het bijzijn van iedereen – ook de Tsjetsjenen – die in de nachtclub aanwezig was. Deze vrijwillige risicobereidheid lijkt des te minder geloofwaardig omdat u verder verklaarde dat u uw lesbische geaardheid tot dat moment nog steeds in het geheim beleefde uit angst voor uw leven (CGVS, pg. 21). Het feit dat u uw leven heeft geriskeerd omdat u dronken was, vormt hiervoor dan ook geen afdoende verschuiving. Bovenstaande vaststelling klemt des te meer daar uw verklaringen over het gedrag van uw collega's tijdens die avond – nl. dat zij in de club met elkaar kusten terwijl iedereen dit kon zien (zie supra.) – en hun reacties op deze gebeurtenis – nl. dat deze kus voor I. niets betekende, dat uw collega's dit gewoon zijn, dat ze zich dit kunnen veroorloven omdat ze van jongs af aan al een intiem leven hebben en dat ze van partner veranderen terwijl ze gehuwd zijn (CGVS, pg. 23) – haaks staan op de informatie waarover het CGVS beschikt (en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier) omtrent de situatie van LGBTQIA+-personen in Rusland. Uit deze informatie blijkt immers dat de Russische samenleving voor het grootste deel homofoob is en de grote meerderheid van homoseksuelen in Rusland hun seksuele oriëntatie moeten verbergen om problemen (en het risico op agressie) in hun professionele en sociale sfeer te vermijden. Het houdt dan ook geen steek dat uw vrouwelijke collega's en uw directrice in deze gevaarlijke Russische context in een nachtclub met mekaar zouden kussen waar iedereen dit kan zien, en dat zij dit achteraf als een fait divers zouden beschouwen dat niets betekende. De vaststelling dat uw verklaringen over de gebeurtenis waaruit uw vrees voortvloeit hoogst onwaarschijnlijk zijn, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid.

Ten tweede, legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over het gegeven of u in Rusland een lesbische relatie had gekend. Hoewel u tijdens het interview bij de DVZ tot tweemaal toe verklaarde dat u een vriendin hebt met wie u een intieme relatie heeft (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5; Verklaring DVZ, rubrieknr. 35), gaf u bij het CGVS aan dat u in Rusland nooit een relatie had met een vrouw of een meisje en dat u op dit moment ook geen relatie wil met mannen of vrouwen (CGVS, pg. 16 & 19). Ook uit uw verklaringen over het intieme moment dat u beleefde met I. in de nachtclub kan geenszins worden opgemaakt dat u met haar een relatie had. U gaf immers aan dat deze kus voor haar niets betekende en dat u uw gevoelens aan haar niet kenbaar maakte (CGVS, pg. 23). De vaststelling dat u bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen aflegde over het gegeven of u in Rusland een intieme relatie hebt gekend, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat u, gezien uw seksuele oriëntatie

de aanleiding vormde voor uw problemen met uw man en uw vertrek uit Rusland, hierover bij de DVZ en het CGVS éénduidige verklaringen zou afleggen.

Ten derde, legde u doorheen het persoonlijk onderhoud bij het CGVS weinig consistente verklaringen af over het moment waarop u zich bewust werd van uw aantrekking tot vrouwen. Toen u aanvankelijk tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd hoe u zich bewust werd van uw aantrekking tot vrouwen, stelde u dat u al van kleins af het contact met meisjes leuk vond maar dat u het toen nog niet begreep. U gaf vervolgens aan dat u pas NA het incident – nl. het intiem moment met I. - begreep dat er, wat betreft uw aantrekking tot vrouwen, toch wel iets moest geweest zijn of gedachten moeten geweest zijn (CGVS, pg. 17). Dit valt moeilijk te verzoenen met wat u later tijdens het persoonlijk onderhoud bij CGVS vertelde over de bewustwording van uw aantrekking tot vrouwen. Toen u deze vraag opnieuw werd gesteld, verklaarde u dat u zich bewust werd van uw aantrekking tot vrouwen toen u ziek werd. U verduidelijkte vervolgens dat deze bewustwording al plaatsvond VOOR het intieme moment waarbij u I. kuste in de nachtclub (CGVS, pg. 20). Dergelijke weinig consistente verklaringen over de bewustwording van uw aantrekking tot vrouwen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid. Redelijkerwijze kan er immers verwacht worden dat u doorheen één gehoor coherente en éénduidige verklaringen zou afleggen over het moment waarop u beseftte dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen.

Ten slotte, legde u oppervlakkige en bijzonder vage verklaringen over meisjes of vrouwen tot wie u zich doorheen uw leven aangetrokken voelde. Vooreerst legde u vage verklaringen af over K., een Tsjetsjeens meisje uit uw klas tot wie u zich aangetrokken voelde. Toen u een eerste keer gevraagd werd wat u in haar aantrok, stelde u dat het haar contact in de omgang was en haar uiterlijk. Toen u nogmaals gevraagd werd wat u in haar aantrok, kwam u opnieuw niet verder dan de nietszeggende verklaring dat het haar lichaam en uw contact met haar was (CGVS, pg. 18). Vervolgens legde u bijzonder vage verklaringen af over T., een collega met wie u anderhalf jaar à twee jaar samenwerkte en tot wie u zich aangetrokken voelde. Toen u gevraagd werd wat u in haar aantrekkelijk vond, stelde u dat het haar figuur was zonder dit verder op enige wijze toe te lichten. Er werd u vervolgens tweemaal gevraagd of er iets anders was dan haar figuur dat u aantrok. U kwam hierbij echter opnieuw niet verder dan vage en nietszeggende verklaringen. Zo verwees u opnieuw louter naar haar lichaamsbouw en naar de wijze waarop ze sprak (CGVS, pg. 18). Omdat u dermate vage antwoorden bleef geven, werd u gevraagd om te verduidelijken wat u hiermee juist bedoelde. U bleef echter vaag en u stelde dat u aangetrokken was door het contact met haar, door haar manier van spreken, door haar gedrag en hoe ze liep. Daarna werd u nog tweemaal de kans gegeven om deze verklaringen toe te lichten met concrete voorbeelden. U bleef zich echter verhullen in algemeenheden en herhaalde louter dat u aangetrokken was door de manier waarop ze sprak, door het contact met haar en door hoe ze eruitzag (CGVS, pg. 18). Dergelijke vage en nietszeggende verklaringen over de meisjes en vrouwen tot wie u zich aangetrokken voelde, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht dat u over de meisjes of vrouwen tot wie u zich aangetrokken voelde op spontane en concrete wijze zou kunnen toelichten wat u in hen aantrekkelijk vond.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u doorheen de asielprocedure bijzonder tegenstrijdige en volatiële verklaringen aflegde over uw reis naar België en het verlies van uw reispaspoort. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming, gaf u als uitleg voor het verlies van uw reispaspoort dat de 2 mannen die u vanuit Moskou naar België hadden gebracht dit hadden afgenomen (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, DVZ). Tijdens het interview bij de DVZ wijzigde u uw verklaringen hierover een eerste maal. U vertelde immers niet dat uw paspoort werd afgenomen maar dat u dit in de auto was vergeten. Voorts vertelde u dat u niet wist dat u een Spaans visum had, dat het de eerste keer was dat u in Europa was, dat u geld betaalde aan een tussenpersoon die uw reis naar België voor u regelde en dat u nooit in Spanje was geweest (Verklaring DVZ, rubrieknr. 28, 33 & 36). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wijzigde u opnieuw uw verklaringen over uw reis naar België en het verlies van uw reispaspoort. U gaf aan dat dit niet de eerste keer was dat u naar Europa reisde gezien u al naar Finland was geweest eind 2019, dat u zelf uw visum voor Spanje had geregeld, dat u wel degelijk naar Spanje reisde vanuit Moskou en vervolgens met de bus naar België kwam, en dat u uw reispaspoort had weggegooid omdat uw visum voor 1 jaar geldig was en u schrik had dat u zou teruggestuurd worden (CGVS, pg. 12-14). Het gegeven dat u dergelijke volatiële en flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw reisroute en het verlies van uw reispaspoort doet ernstige vermoedens rijzen dat u bewust de ware reden en omstandigheden van uw vertrek uit Rusland, en uw reispaspoort, tracht achter te houden voor het CGVS. Bijgevolg ondermijnt deze vaststelling verder uw algemene geloofwaardigheid.

Naast de problemen die u met uw man kende omwille van uw lesbische geaardheid, verklaarde u steeds een moeilijke relatie gehad te hebben met uw man. U werd door hem onderdrukt om religieuze leefregels

te volgen en hij gebruikte fysiek geweld tegen zowel u als uw kinderen (CGVS, pg. 8-10). Het CGVS meent dat er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan deze problemen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw leugenachtige verklaringen over uw lesbische geaardheid, en het gegeven dat u over uw reisroute en het verlies van uw reispaspoort bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegde - en u hierdoor het CGVS bijgevolg geen zicht geeft op de ware reden en omstandigheden van uw vertrek uit Rusland -, reeds ernstige tegenindicaties vormen voor de geloofwaardigheid van de problemen die u met uw man zou gekend hebben.

Bovendien is uw gedrag voor uw definitieve komst naar België niet in overeenstemming is met de vrees die u bij een terugkeer naar Rusland beweert te koesteren voor uw man. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in 2019 alleen naar Finland reisde om er op vakantie te gaan en dat u nadien terugkeerde naar Rusland bij uw man (CGVS, pg. 12 & 13). Dergelijk gedrag is bijzonder vreemd en weinig logisch in de door u geschetste context. Aangezien u al sinds het begin van uw huwelijk onderdrukt werd door uw man om religieuze leefregels te volgen, hij fysiek geweld tegen u en uw kinderen gebruikte (zie supra.) en u aangaf dat u voor dergelijke problemen noch in Tsjetsjenië, noch in Rusland bescherming kon krijgen (CGVS, pg. 10), kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, wanneer u de kans krijgt om alleen het land te verlaten en naar Finland te reizen, zo snel mogelijk zou geprobeerd hebben om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Finland. De vaststelling dat u dit niet deed, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de problemen die u en uw kinderen tijdens uw huwelijk zouden gekend hebben met uw man.

Voorts verklaarde u dat u kanker hebt, dat u hiervoor in behandeling bent en dat u door uw behandelingen osteoporose gekregen hebt (CGVS, pg. 3). Er dient te worden vastgesteld dat deze medische problemen geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet. Voor deze medische problemen dient u zich zodoende te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De documenten die u voorlegde wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw binnenlands paspoort bevestigt enkele uw identiteit en herkomst uit Rusland die in deze beslissing niet worden betwist. Wat betreft het psychologisch attest dat uw advocaat voorlegde (zie supra.), kan nog worden opgemerkt dat een psycholoog weliswaar vermoedens kan hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten, maar hij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Uit dit attest kan bijgevolg geen causaal verband afgeleid worden tussen uw (beweerde) psychologische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) of c) van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Op 24 augustus 2023 maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota over waarin zij, naast het voegen van een psychologisch attest en twee medische getuigschriften, een bijkomend nieuw element opwerpt als grond voor vervolging, namelijk dat haar zoon, die op 3 maart 2023 als minderjarige in België is aangekomen, werd opgeroepen door de Russische overheden om te dienen in het Russische leger, gezien hij een schriftelijke oproeping heeft ontvangen om zich te melden in het leger, waarvan stukken bij de aanvullende nota worden gevoegd.

2.3. Beoordeling

In de aanvullende nota van verzoekster van 24 augustus 2023 wordt betoogd dat in het kader van het conflict tussen Rusland en Oekraïne massaal Tsjetsjenen worden opgeroepen om te dienen in het leger waarna ze naar het front worden gestuurd en dat gedwongen rekrutering daarbij niet geschuwd wordt. Verzoekster haalt aan dat het algemeen geweten is dat Rusland een oorlog voert in Oekraïne en dat ook het regime van Kadyrov actief een bijdrage levert aan deze strijd aan de zijde van het Russische leger. Verder voert verzoekster, onder verwijzing naar nieuwsartikels en landeninformatie (o.a. stukken 5, 6 en 7), onder meer aan dat Rusland sinds 21 september 2022 een gedeeltelijke mobilisatie heeft afgekondigd, dat president Kadyrov openlijk opriep tot mobilisatie in de andere regio's in Rusland om de militaire krachten bij te staan in de oorlog en dat er in het kader van deze mobilisatie in Tsjetsjenië die in oktober 2022 startte, zoals officieel aangekondigd, er ook speciale *units* opgericht zijn om individuen te lokaliseren die aan de mobilisatie willen ontsnappen. Verzoekster is van mening dat het in het kader van de grote mobilisatie in Tsjetsjenië duidelijk is dat haar zoon, die zeventien jaar is en tegen de oorlog is, onmiddellijk zal worden opgespoord indien hij zich ergens op legale wijze wil vestigen in Rusland, zeker nu hij officieel is opgeroepen in het kader van de mobilisatie van het leger om te gaan vechten in Oekraïne. Verzoekster is het niet eens met de mobilisatie van haar zoon en zal alles doen om dit te vermijden. Volgens verzoekster lopen zowel haar zoon als zijzelf een risico op vervolging omwille van het feit dat haar zoon niet van plan is te reageren op de oproepingsbrieven. Verzoekster is tot slot van mening dat het op zijn minst passend is om een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming van haar zoon in België af te wachten alvorens een beslissing te nemen in haar dossier. Ze meent dat indien haar zoon als vluchteling wordt erkend in het kader van zijn eigen beschermingsverzoek, dat lopende is, zij eveneens op basis van het beginsel van gezinseenheid als vluchteling moet worden erkend.

Bij de aanvullende nota (stukken 12-15) zijn schriftelijke oproepingen, voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, gevoegd, waaruit blijkt dat verzoeksters zoon I.M.M.-T. onderworpen is aan een initiële militaire registratie en dat hij zich daarvoor diende aan te melden bij het militaire commissariaat te Vologda op 28 februari 2023. Uit een schrijven 12 april 2023 van het Russische ministerie van defensie gericht aan zijn ouders, blijkt dat verzoekster zoon zich niet is gaan aanmelden en dat aan de ouders gevraagd wordt om zijn aanmelding te verzekeren. Na nogmaals een oproep om zich te gaan aanmelden op 21 april 2023 te hebben genegeerd, kreeg verzoeksters zoon op 30 mei 2023 een derde brief om zich te gaan aanbieden op het militair commissariaat te Vologda op 7 juni 2023. Hoewel uit deze brieven als dusdanig niet blijkt dat verzoeksters zoon wordt opgeroepen in het kader van een mobilisatie om te gaan strijden aan de zijde van het Russische leger in Oekraïne, oppert verzoekster ter terechtzitting dat de registratie voor de militaire dienst actueel leidt tot het moeten gaan strijden in Oekraïne, dat de situatie zeer kritiek is, dat zelfs vrouwen gedwongen worden te gaan strijden en dat ze dus tevens een angst heeft voor haar eigen situatie en die van haar dochters, naast de angst voor haar zoon en de gevolgen van het weigeren om gevolg te geven aan de registratie voor militaire dienst voor haar en haar zoon.

Volgens verzoekster verliet haar zoon, na de ontvangst van de eerste brief tot registratie voor militaire dienst, Rusland, kwam hij in maart 2023 in België aan en diende hij een verzoek om internationale bescherming in. Ter terechtzitting verduidelijkt de verwerende partij dat het dossier van verzoeksters zoon inmiddels overgemaakt is aan het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, maar dat er nog geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden.

De Raad is van oordeel dat er, gelet op hetgeen voorafgaat, sprake is van een samenhang tussen de situatie van verzoekster en deze van haar zoon omwille van de bij de aanvullende nota gevoegde oproeping en het mogelijke risico dat dit met zich meebrengt, zowel in hoofde van verzoeksters zoon als verzoekster zelf. In het belang van een goede rechtsbedeling acht de Raad het dan ook opportuun het resultaat in het onderzoek naar de beschermingsnood in hoofde van verzoeksters zoon af te wachten.

Verder, bij gebrek aan actuele landeninformatie, is het niet mogelijk op heden de situatie en het risico in geval van terugkeer te kunnen inschatten omwille van het niet gevolg geven aan een oproeping tot militaire registratie, dit zowel in hoofde van verzoekster als haar zoon. De enkele bronnen die door verzoekster zijn aangeleverd in de aanvullende nota zijn geheel onvoldoende om een gedegen onderzoek naar een eventuele vrees voor vervolging te voeren. De Raad is van oordeel dat de geopperde kwestie van mobilisatie, gedwongen rekrutering, de omvang hiervan en gevolgen hiervoor voor Tsjetsjeense burgers verder dient te worden onderzocht.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt genoegzaam dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad kan in deze stand van zaken verzoeksters beschermingsverzoek niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc*-onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, en artikel 39/76, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 januari 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS